

- 1 Hotărârea prin care Consiliul Superior al Magistraturii, Secția pentru procurori dispune revocarea din funcția de conducere a procurorilor:**
- A. poate fi atacată cu recurs, la secția de contencios administrativ și fiscal a curții de apel, după parcurgerea procedurii prealabile;
 - B. poate fi atacată cu contestație la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 5 zile de la comunicare, fără îndeplinirea procedurii prealabile;
 - C. poate fi atacată cu recurs la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția de contencios administrativ și fiscal, în termen de 15 zile de la comunicare.
-
- 2 Excepția de nelegalitate:**
- A. poate fi invocată și cu privire la actele administrative cu caracter individual adoptate sau emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004;
 - B. este de competența instanței căreia i-ar reveni competența de soluționare a acțiunii principale având ca obiect anularea actului administrativ;
 - C. poate fi invocată numai până la primul termen de judecată.
-
- 3 Nu reprezintă active amortizabile:**
- A. amenajările de terenuri;
 - B. mijlocul fix care își pierde valoarea în timp datorită folosirii, potrivit normelor;
 - C. fondul comercial.
-
- 4 Decizia de impunere:**
- A. se emite de organul fiscal teritorial din cadrul A.N.A.F. în cazul contribuabilului nerezident care desfășoară activități pe teritoriul României prin unul sau mai multe sedii permanente;
 - B. constituie înștiințare de plată, de la data comunicării acesteia, în condițiile în care se stabilesc sume de plată;
 - C. se emite pentru orice creanță fiscală, chiar și sub 20 de lei.
-
- 5 Următoarele activități sunt scutite de taxă pe valoare adăugată:**
- A. trecerea în domeniul public a unor bunuri din patrimoniul persoanelor impozabile, în schimbul unei despăgubiri;
 - B. activitățile specifice posturilor publice de radio și televiziune, inclusiv cele de natură comercială;
 - C. serviciile publice poștale, precum și livrarea de bunuri aferentă acestora.
-
- 6 Activitatea de control exercitată de Curtea de Conturi se efectuează asupra următoarelor entități:**
- A. societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990 care prestează servicii de interes public, indiferent de acționariat;
 - B. societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990 care administrează, în temeiul unui contract de închiriere, bunuri aparținând domeniului privat al unităților administrativ-teritoriale;
 - C. societățile înființate în baza Legii nr. 31/1990 la care statul este acționar, indiferent de capitalul social deținut.
-
- 7 Titlul de creanță emis în baza dispozițiilor art. 21 alin. 20 din OUG nr. 66/2011:**
- A. se poate ataca cu contestație care se va depune la autoritatea emitentă a titlului de creanță;
 - B. se poate ataca direct la instanța competentă, în condițiile prevăzute de Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004;
 - C. se poate ataca la instanța competentă în condițiile prevăzute de Codul de procedură fiscală.
-
- 8 Sesizarea Inspecției Judiciare pentru efectuarea de verificări în vederea apărării reputației profesionale a unui judecător se poate face:**
- A. din oficiu;
 - B. de către judecătorul vizat;
 - C. de către Plenul Consiliului Superior al Magistraturii.

9 Sancțiunea mutării disciplinare pe o perioadă de 3 ani la o instanță de grad imediat inferior nu poate fi aplicată unui judecător pentru săvârșirea abaterii disciplinare constând în:

- A. manifestările care aduc atingere onoarei sau probității profesionale ori prestigiului justiției, săvârșite în exercitarea sau în afara exercitării atribuțiilor de serviciu;
- B. desfășurarea de activități publice cu caracter politic sau manifestarea convingerilor politice în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- C. folosirea funcției deținute pentru a obține un tratament favorabil din partea autorităților sau intervențiile pentru soluționarea unor cereri, pretinderea ori acceptarea rezolvării intereselor personale sau ale membrilor familiei ori ale altor persoane, altfel decât în limita cadrului legal reglementat pentru toți cetățenii, dacă fapta nu întrunește elementele constitutive ale unei infracțiuni.

10 În baza jurisprudenței CCR, decretele Președintelui României:

- A. sunt excluse din sfera controlului judecătoresc sub aspectul verificării condiției „înaltei competențe profesionale” a persoanelor numite în calitate de judecător la Curtea Constituțională a României;
- B. sunt excluse din sfera controlului judecătoresc, indiferent de obiectul acestora;
- C. nu pot fi atacate în contencios administrativ, dar pot fi atacate la Curtea Constituțională a României.

11 Instanța de contencios administrativ competentă să soluționeze cererea prin care o instituție publică solicită anularea unui act administrativ emis de o autoritate publică este:

- A. instanța de la sediul reclamantei;
- B. instanța de la sediul pârâtei;
- C. instanța de la sediul reclamantei sau de la sediul pârâtei, investită prin cererea de chemare în judecată.

12 Termenul prevăzut de dispozițiile art. 11 alin. 2 din Legea nr. 554/2004 pentru introducerea acțiunii în anularea actului administrativ individual, respectiv un an de la data comunicării actului, are natura juridică a unui termen:

- A. de prescripție;
- B. de decădere de drept material;
- C. de decădere de drept procesual.

13 În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, s-a reținut că:

- A. în situația în care măsura confiscării este aplicată cu rolul de despăgubire pecuniară pentru repararea unui prejudiciu se asigură scopul disuasiv și punitiv al sancțiunii;
- B. măsurile de confiscare sunt în principiu incompatibile cu principiul legalității și cerința de a păstra justul echilibru;
- C. pentru a verifica respectarea prevederilor art. 1 Protocolul 1 trebuie verificat dacă ingerința în cauză a afectat echilibrul just necesar între cerințele impuse de interesul general al publicului și cerințele de protejare a dreptului de proprietate al reclamantului.

14 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a reținut:

- A. calificarea actului atacat ca fiind act administrativ atrage automat competența materială procesuală a instanțelor de contencios administrativ de a soluționa o cerere îndreptată împotriva acestui act;
- B. nu pot fi identificate argumente pentru stabilirea competenței materiale procesuale diferite de soluționare a cererilor care privesc rectificarea actului de stare civilă față de cele care privesc anularea, completarea sau modificarea actului de stare civilă;
- C. competența de soluționare a cererilor care privesc rectificarea actului de stare civilă este diferită față de cea de soluționare a cererilor care privesc anularea, completarea sau modificarea actului de stare civilă.

15 Plângerea prealabilă:

- A. poate fi formulată oricând, în cazul actului administrativ normativ;
- B. este obligatorie și în cazul refuzului nejustificat de a rezolva o cerere referitoare la un drept sau la un interes legitim;
- C. este obligatorie în cazul hotărârii prin care Consiliul Superior al Magistraturii - Secția pentru procurori dispune revocarea din funcția de conducere a procurorilor.

16 Se poate adresa instanței de contencios administrativ:

- A. Avocatul Poporului, pentru actele normative care generează un conflict între puterile statului;
- B. Ministerul Public, ori de câte ori apreciază că este necesar pentru apărarea ordinii de drept;
- C. autoritatea publică emitentă a unui act administrativ unilateral nelegal pentru anularea acestuia, în situația în care actul nu mai poate fi revocat întrucât a intrat în circuitul civil și a produs efecte juridice.

17 Pot constitui obiect al acțiunii în contencios administrativ:

- A. acțiunile persoanelor fizice prin care se solicită daune morale, întemeiate pe încălcarea unui interes legitim public;
- B. acțiunile introduse de asociații, în calitate de organisme sociale interesate, prin care se invocă un interes legitim public, subsidiar invocării unui interes legitim privat, decurgând din legătura directă dintre actul administrativ supus controlului de legalitate și scopul direct și obiectivele asociației, potrivit statutului;
- C. actele preparatorii emise de o autoritate publică în procesul de elaborare a unui act cu caracter normativ obligatoriu.

18 Hotărârile plenului Consiliului Superior al Magistraturii privind cariera și drepturile judecătorilor și procurorilor pot fi atacate:

- A. cu contestație, de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la comunicare sau de la publicare, la Secția de contencios administrativ și fiscal a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- B. numai de către magistratul vizat, cu recurs, în termen de 5 zile de la comunicare;
- C. cu contestație care se judecă în complet format din 3 judecători de curtea de apel.

19 Următoarele venituri sunt neimpozabile:

- A. sumele primite ca urmare a restituirii cotei-părți din aporturile acționarilor, cu ocazia reducerii capitalului social, potrivit legii;
- B. veniturile din refacturarea cheltuielilor pentru care s-a acordat deducere;
- C. cotizațiile și taxele de înscriere ale membrilor în cazul persoanelor juridice de drept privat.

20 În jurisprudența sa constantă, Curtea Europeană de Justiție a reținut că:

- A. legiuitorul Uniunii nu a intenționat să lase exclusiv la aprecierea autorității contractante, în faza de selecție a ofertanților, dacă un candidat sau un ofertant trebuie exclus de la o procedură de achiziție publică;
- B. stabilirea unei relații de încredere între autoritatea contractantă și ofertantul câștigător presupune ca această autoritate contractantă să nu fie în mod automat ținută de aprecierea făcută, în cadrul unui contract de achiziții publice anterior, de o altă autoritate contractantă;
- C. o autoritate contractantă are libertatea de a deduce în mod automat din decizia unei alte autorități contractante de a rezilia un contract de achiziție publică anterior, pentru motivul că ofertantul ar fi subcontractant o parte din lucrări fără autorizarea sa prealabilă, că acest ofertant a dat dovadă de deficiențe semnificative sau persistente.

21 În legătură cu modul în care se consemnează depoziția martorului se aplică legea de la data:

- A. administrării probei;
- B. nașterii raportului juridic dedus judecătii;
- C. introducerii cererii de chemare în judecată prin care s-a solicitat proba cu martori.

22 Este incompatibil absolut:

- A. judecătorul care, pronunțând o hotărâre asupra fondului în primă instanță, este chemat să rejudece aceeași cauză ca urmare a trimiterii spre rejudecare, în urma admiterii căii de atac, pe motiv că judecata la prima instanță a avut loc fără legala citare a părților;
- B. judecătorul care urmează a se pronunța pe fond după ce a invocat din oficiu excepția de necompetență absolută, pe care ulterior a respins-o;
- C. judecătorul care, după ce a pronunțat o hotărâre prin care a soluționat cauza în fond este chemat a judeca aceeași pricină după trimiterea spre rejudecare, chiar dacă este chemat să se pronunțe asupra altor chestiuni decât cele dezlegate de instanța de apel sau, după caz, de recurs.

23 Acțiunea în revendicare a unui teren îndreptată împotriva unei persoane juridice de drept privat:

- A. se poate face și la instanța locului unde ea are un dezmembământ fără personalitate juridică;
- B. se introduce numai la instanța în a cărei circumscripție este situat imobilul;
- C. este de competența exclusivă a instanței în circumscripția căreia societatea își are sediul principal.

24 Excepția de necompetență teritorială:

- A. în cazul unei cereri formulate de un profesionist împotriva unui consumator, la o altă instanță decât cea a domiciliului consumatorului, poate fi invocată chiar și de instanță, din oficiu;
- B. atunci când unul dintre părți a fost chemat în judecată numai în scopul sesizării instanței competente pentru el, poate fi invocată la primul termen de judecată la care părțile sunt legal citate în fața primei instanțe, de oricare dintre părți sau de instanță din oficiu;
- C. nu poate fi invocată de partea care a făcut cererea la o instanță necompetentă, chiar dacă necompetența este de ordine publică;

25 În jurisprudența sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că:

- A. garanțiile prevăzute de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului nu se aplică în materia executării silit;
- B. în cazul în care administrația refuză sau omite să execute, sau execută tardiv, garanțiile prevăzute de art. 6, de care a beneficiat justițiabilului pe parcursul etapei judiciare a procedurii, își pierde orice rațiune de a fi;
- C. persoana în favoarea căreia s-a pronunțat o hotărâre împotriva statului are obligația de a iniția o procedură distinctă pentru a obține executarea silită, conform dispozițiilor naționale.

26 Nulitatea actelor de procedură este necondiționată de vătămare:

- A. în cazul nulităților expres prevăzute de lege;
- B. în cazul cerințelor legale intrinseci actului de procedură;
- C. în cazul nerespectării normelor de competență teritorială exclusivă.

27 Decăderea:

- A. reclamantului din dreptul de a modifica cererea de chemare în judecată poate fi invocată doar de către pârât, la primul termen de judecată;
- B. nu intervine atunci când partea nu îndeplinește obligațiile stabilite de instanță privind avansarea cheltuielilor referitoare la administrarea probelor, dacă prin aceasta nu se amână judecata;
- C. din dreptul de a invoca nerespectarea normelor privind competența teritorială de ordine publică intervine dacă pârâtul nu a invocat excepția necompetenței prin întâmpinare.

28 Cererea reconvențională:

- A. se respinge ca inadmisibilă, dacă numai cererea principală este în stare de a fi judecată;
- B. se depune, întotdeauna, sub sancțiunea decăderii, cel mai târziu la primul termen de judecată;
- C. a reclamantului la cererea reconvențională a pârâtului inițial este inadmisibilă.

29 Instanța nu poate încuviința proba cu interogatoriul, în situația în care:

- A. intervenientul principal solicită încuviințarea acestei probe la primul termen de judecată ulterior admiterii în principiu a cererii de intervenție;
- B. reclamantul solicită încuviințarea acestei probe la ultimul termen de judecată, anterior deschiderii dezbaterilor în fond, existând acordul expres al celorlalte părți;
- C. se solicită această probă pentru dovedirea motivelor de recuzare.

30 Instanța poate reveni asupra probei testimoniale încuviințate:

- A. în situația în care, după administrarea probei cu interogatoriu, apreciază că aceasta nu mai este necesară;
- B. în situația în care martorul nu s-a putut prezenta la termenul la care a fost citat și a dovedit cu acte medicale imposibilitatea prezentării la acel termen de judecată;
- C. în situația în care partea se obligă să aducă martorul la termen și, în mod imputabil, nu își îndeplinește această obligație.

31 Instanța va dispune repunerea pe rol a cauzei:

- A. în situația în care, după închiderea dezbaterilor, unul din judecătorii care a luat parte la judecată a promovat la instanța superioară până la momentul pronunțării hotărârii;
- B. dacă, în timpul deliberării, constată că are nevoie de lămuriri noi;
- C. dacă, în termenul de amânare a pronunțării, partea care a pretins cheltuieli de judecată depune dovada existenței și întinderii acestora.

32 Nu se poate formula recurs:

- A. împotriva unei hotărâri date în apel ce privește o cerere de evacuare;
- B. împotriva unei hotărâri date ca urmare a renunțării la dreptul pretins, dacă hotărârea este pronunțată de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție;
- C. împotriva încheierii prin care s-a dispus suspendarea, dacă încheierea de suspendare a fost pronunțată de instanță într-o cauză în care hotărârea ce urmează a se da asupra fondului este definitivă.

33 Perimarea cererii de chemare în judecată:

- A. nu poate fi constatată cât timp durează suspendarea judecării, pronunțată de instanță în cazurile prevăzute la 411 alin.1 pct.2 Cpc, iar părțile nu cer repunerea pe rol;
- B. nu poate fi ridicată pentru prima oară în instanța de apel;
- C. se constată prin hotărâre definitivă, dacă aceasta e pronunțată de o secție a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

34 Poate declara apel principal:

- A. reclamantul, în situația în care prima instanță a omis să se pronunțe asupra cererii sale de acordare a cheltuielilor de judecată;
- B. procurorul care a participat la judecată în procesul civil, deși participarea acestuia nu era obligatorie potrivit legii;
- C. partea care a executat parțial hotărârea de primă instanță, deși aceasta nu era susceptibilă de executare provizorie, cu privire la dispozițiile executate, dar pe care le consideră nelegale.

35 Este admisibilă proba cu martori:

- A. în cazul în care legea cere forma scrisă pentru validitatea unui act juridic, dacă partea dovedește că s-a aflat în imposibilitate morală de întocmire a unui înscris;
- B. contra unui profesionist, pentru dovada oricărui act juridic, indiferent de valoarea lui, dacă a fost făcut de acesta în exercițiul activității sale profesionale, în afară de cazul în care legea specială cere probă scrisă;
- C. în cazul în care, deși pentru validitatea unui act juridic legea cere forma scrisă, părțile convin tacit să folosească această probă.

36 În jurisprudența sa constantă, Înalta Curte de Casație și Justiție a stabilit că:

- A. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art.28 din OUG 80/2013, scutirea de plata taxei judiciare de timbru în calea de atac beneficiază oricărui dintre părți;
- B. dispozițiile art.453 Cpc nu sunt aplicabile în cauzele având ca obiect pretenții constând în cheltuieli de judecată generate de un alt litigiu soluționat definitiv;
- C. în interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 61 alin. 1 și 3 din Codul de procedură civilă coroborate cu prevederile art. 32 și ale art. 33 din același cod, terțul care intervine în proces trebuie să justifice un interes propriu.

37 În jurisprudența sa, Curtea Constituțională, a apreciat că:

- A. stabilirea hotărârilor judecătorești susceptibile de recurs trebuie să țină cont de natura acestui remediu procesual, precum și de calitatea părților în proces și valoarea obiectului litigiului;
- B. legiuitorul are libertate deplină de apreciere în a institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului și a reglementa situațiile în care nu se poate formula recurs;
- C. legiuitorul poate institui un tratament juridic diferit pentru exercitarea căii de atac a recursului, reglementând anumite situații în care nu se poate formula recurs, însă aceste tratamente juridice diferite nu pot fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice în mod obiectiv și rațional.

38 În jurisprudența sa cu privire la titlul executoriu european pentru creanțele necontestate, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a reținut că:

- A. o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă nu poate fi certificată ca titlu executoriu european;
- B. în cazul în care o instanță nu poate să obțină adresa părâtei, nu se poate certifica drept titlu executoriu european o hotărâre judecătorească privind o creanță, pronunțată în urma unei ședințe de judecată la care nu s-au prezentat nici pârâta, nici curatorul desemnat în vederea procedurii;
- C. o hotărâre pronunțată într-o cauză judecată în lipsă în cazul imposibilității de a afla adresa pârâtului poate fi certificată ca titlu executoriu european.

39 În cazul rejudecării după casare, cu reținere sau cu trimitere:

- A. se pot administra doar probele dispuse de instanța de casare;
- B. instanța de fond va judeca din nou, în limitele casării și ținând seama de toate motivele invocate înaintea instanței a cărei hotărâre a fost casată;
- C. când hotărârea a fost casată pentru încălcarea regulilor de procedură, toate actele de procedură efectuate sunt considerate nule de drept.

40 Încheierea prin care s-a respins recuzarea de către curtea de apel ca instanță de recurs:

- A. nu este supusă niciunei căi de atac, fiind pronunțată de curtea de apel, ca ultimă instanță;
- B. poate fi atacată în termen de 5 zile de la comunicarea acestei încheieri la Înalta Curte de Casație și Justiție, separat de hotărârea de fond;
- C. poate fi atacată la Înalta Curte de Casație și Justiție în termen de 5 zile de la comunicarea hotărârii definitive.

- 41 Prin acțiunea formulată, reclamantul A. a chemat în judecată pârâtul Ministerul Apărării Naționale, solicitând instanței ca, prin hotărârea pe care o va pronunța, să dispună: anularea Ordinului ministrului Apărării Naționale nr...., prin care s-a dispus încetarea detașării acestuia în cadrul din misiunii internaționale din Belgia și obligarea pârâtului la plata diurnei de detașare de care a fost lipsit pe perioada de la încetarea detașării până în prezent.
Prin întâmpinarea depusă în termen legal, pârâtul a invocat excepția inadmisibilității acțiunii, motivat de faptul că Ordinul atacat face parte din categoria finelor de neprimire prevăzute de art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 554/2004, fiind un act de comandament cu caracter militar.
Reclamantul susține că Ordinul atacat nu este un act de comandament cu caracter militar în sensul definit prin art. 2 alin. (1) lit. l) din Legea nr. 554/2004, fiind un act referitor la statutul cadrelor militare, iar nu unul specific organizării militare, referitor la problemele strict militare ale activității din cadrul forțelor armate, care să presupună dreptul comandanților de a da ordine subordonaților în aspecte privitoare la conducerea trupei, ori, după caz, la îndeplinirea serviciului militar.
Curtea de apel competentă în soluționarea cauzei va dispune:
- admiterea excepției inadmisibilității și respingerea acțiunii, ca inadmisibilă;
 - respingerea excepției inadmisibilității și soluționarea cauzei pe fond;
 - respingerea acțiunii ca nefiind de competența instanțelor judecătorești.
-
- 42 Prin acțiunea formulată și înregistrată pe rolul Curții de Apel Bacău, secția de contencios administrativ, la data de 21.11.2022, reclamantul A, cu domiciliul în Bacău, a chemat în judecată pârâtul Ministerul Educației, cu sediul în București, solicitând instanței ca, prin hotărârea ce va pronunța, să fie obligat pârâtul să răspundă la solicitarea adresată prin adresa nr..../23.06.2022, la care acesta nu a răspuns, în ciuda revenirilor sale, până la data introducerii cererii de chemare în judecată.
Pârâtul a invocat excepția necompetenței teritoriale a Curții de Apel Bacău în raport de obiectul cererii și de sediul autorității pârâte și excepția inadmisibilității pentru lipsa procedurii prealabile.
Curtea de Apel Bacău va dispune:
- declinarea competenței în favoarea Curții de Apel București;
 - respingerea excepției inadmisibilității și soluționarea cauzei pe fond;
 - admiterea excepției inadmisibilității.
-
- 43 Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel A –Secția a II-a contencios administrativ și fiscal, reclamantă Compania X SA a solicitat, în contradictoriu cu pârâtul Ministerul Transporturilor, Infrastructurii și Comunicațiilor prin Direcția Generală Organismul Intermediar Pentru Transport, anularea deciziei de soluționare a contestației –Scrisoare răspuns constatator - nr. x/20.01.2020 emisă de pârât, precum și a Deciziei de revocare a cererii de finanțare nr. x/15.11.2019.
Prin sentința nr. x/zz.II.yyy curtea de apel a respins acțiunea, ca neîntemeiată, reținând, în esență, că obligația de a face dovada situației juridice și financiare pentru obținerea finanțării este anterioară semnării contractului de finanțare și în niciun caz nu poate fi semnat contractul de finanțare fără îndeplinirea și dovedirea de către solicitantul finanțării a respectării cerințelor necesare, inclusiv dovada capacității financiare pentru a implementa proiectul.
Împotriva acestei sentințe, reclamanta a declarat recurs, criticând –o pentru nelegalitate cu invocarea dispozițiilor art. 488 alin. 1 pct. 8 Cod.pr.civ., susținând că nu era obligată să facă dovada capacității financiare a sa, respectiv prin capacitatea cofinanțării de minim 10% din valoarea proiectului, întrucât aceasta este o condiție specifică etapei contractuale a proiectului, astfel cum reiese din Ghidul general al solicitantului, iar în situația dedusă judecătii, proiectul se află în faza precontractuală.
Ce a decis Înalta Curte de Casație și Justiție?
- a casat decizia curții de apel și a trimis cauza spre competentă soluționare la Tribunal, secția a II-a civilă;
 - a admis recursul, a casat sentința recurată și rejudicând cauza, a admis cererea formulată de reclamantă, a dispus anularea deciziei de soluționare a contestației –Scrisoare răspuns constatator - nr. x/20.01.2020, precum și a Deciziei de revocare a cererii de finanțare nr. x/15.11.2019, pe considerentul că dovada capacității financiare se solicită numai în etapa contractuală, aspect prevăzut în Ghidul general al solicitantului;
 - a respins recursul, ca nefondat.

44 Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. 1 indice 1 din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004. Ce a decis Curtea Constituțională?

- A. a respins, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că, în cadrul controlului de constituționalitate, Curtea Constituțională nu are competența să efectueze operațiunea de interpretare și de aplicare concretă a sintagmei "autoritățile publice competente", aceasta fiind atribuția exclusivă a instanțelor judecătorești;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că este contrar principiului egalității în drepturi, consacrat de art. 16 din Constituție, ca cererile privind actele administrative emise de organismele intermediare regionale, care au ca obiect sume reprezentând finanțarea nerambursabilă din partea Uniunii Europene, indiferent de valoare, să nu fie soluționate de secțiile de contencios administrativ și fiscal ale curților de apel;
- C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile art. 16 din Constituție, fiind respectat principiul egalității în drepturi, prin prisma faptului că statul, prin legiuitorul său, are o marjă de apreciere privind legiferarea normelor procedurale referitoare la competența de soluționare a instanțelor de judecată.

45 Prin sentința civilă nr. yy din data de 20.05.2021, Curtea de Apel X a dispus suspendarea executării deciziei de impunere nr. xx/10.01.2020 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii - prin care reclamanta A SRL a fost obligată la plata suplimentară a impozitului pe profit în sumă de 4.567.456 lei și accesorii aferente în sumă de 343.234 lei până la soluționarea definitivă a cauzei și a anulat decizia de soluționare a contestației nr. zz/ 27.02.2021, precum și decizia de impunere nr. xx/10.01.2021.

Prin decizia nr. rr/30.08.2021, Înalta Curte de Casație și Justiție a admis recursul formulat de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii, a casat sentința recurată și rejudecând cauza, a respins cererea formulată de reclamantă. În consecință, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii a emis decizia nr. ll / 10.09.2021 prin care a stabilit accesorii fiscale în sumă de 856.987 lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. xx/10.01.2020.

Împotriva acestei decizii, reclamanta a formulat contestație, respinsă prin decizia de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021.

Reclamanta a introdus la Tribunalul X acțiune prin care a solicitat anularea deciziei de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021, precum și a deciziei referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ll / 10.09.2021 emise de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii prin care s-au stabilit accesorii fiscale în sumă de 856.987 lei aferente impozitului pe profit stabilit suplimentar prin decizia de impunere nr. xx/10.01.2020, cu motivarea că pe durata suspendării executării actului administrativ fiscal nu se datorează penalități de întârziere.

Tribunalul va dispune:

- A. va respinge acțiunea, ca neîntemeiată, întrucât dobânzile și penalitățile de întârziere sunt corect stabilite în sarcina reclamantei, având în vedere că decizia de impunere nr. xx/10.01.2020 reprezintă titlu de creanță, legalitatea și temeinicia acestui act administrativ fiscal fiind constatate de instanța de judecată în mod definitiv;
- B. va respinge acțiunea, ca lipsită de interes, apreciind că penalitățile de întârziere curg de drept în continuare, până la achitarea integrală a debitului, în temeiul deciziei de impunere nr. xx/10.01.2020 emisă de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București – Administrația Fiscală pentru Contribuabilii Mijlocii;
- C. va admite acțiunea, în parte, va anula decizia de soluționare a contestației nr. uu/29.10.2021, precum și decizia referitoare la obligațiile fiscale accesorii reprezentând dobânzi și penalități de întârziere nr. ll / 10.09.2021, în parte, în ceea ce privește penalitățile de întârziere, având în vedere că pe perioada suspendării executării actului administrativ fiscal nu se datorează penalități de întârziere.

46 Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoria Sector 3 București la data de 18.07.2013, reclamanta A. a solicitat, contradictoriu cu pârâții B., C., Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate: să se constate deschisă succesiunea de pe urma defunctei D., decedată la data de 18.09.1986, cu ultim domiciliu în București, sector 3; să se constate că de pe urma defunctei D. a rămas ca unic moștenitor defuncta E., decedată la data de 03.09.2000, în calitate de moștenitor testamentar, în baza testamentului autentificat la 06.02.1986 de fostul Notariat Local de Stat al Sectorului 1 București și, în consecință, constarea calității de moștenitor testamentar al ei de urma defunctei E. - în baza certificatului de moștenitor testamentar emis de BNP X. la data de 18.09. 2000 - defunctă care, la rândul ei, este moștenitoarea testamentară a defunctei D.; să se constate nulitatea absolută - pentru fraudă la lege - a certificatului de calitate de moștenitor nr. xx2 din 06.12.2006, emis de Biroul Notarial Y. pe numele defunctului F., decedat la data de 29.03.2001, în calitate de moștenitor legal al defunctei D.; anularea actelor subsecvente întocmite ori emise în baza certificatului de calitate de moștenitor nr. xx2 din 06.12.2006, respectiv, titlul de proprietate nr. xxx05 din 03.11.2011 emis pe numele pârâtului B. de Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor, pentru o suprafață de teren de 18 ha 2.070 mp, contractul de vânzare-cumpărare de drepturi succesoriale încheiat între pârâții B., în calitate de vânzător și C., în calitate de cumpărător, autentificat sub nr. xxx0/2011 de BNPA Z., al cărui preț a fost de 210.000 euro, contractul de vânzare-cumpărare de drepturi succesoriale încheiat între pârâții B., în calitate de vânzător și C., în calitate de cumpărător, autentificat sub nr. xx0/2012 de BNPA Z, al cărui preț a fost de 100.000 euro. La data de 27.11.2013, reclamanta a formulat cerere completatoare, solicitând instanței și anularea contractului de partaj voluntar intervenit între pârâții B. și C., autentificat sub nr. xx7/2013 privitor la ieșirea pârâților din indiviziune asupra terenului în suprafață de 18 ha 2.070 mp, atribuit pârâtului B. de Comisia Județeană Iași pentru stabilirea dreptului de proprietate asupra terenurilor prin titlul de proprietate nr. xxx05/2011, partaj în urma căruia pârâtul B. a dobândit în proprietate exclusivă terenul în suprafață totală de 10.000 mp situat în Iași.

Prin sentința nr....din 26.02.2015, Judecătoria Sector 3 București a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București, raportat la împrejurarea că ultimul domiciliu al defunctei D. a fost în București și la faptul că valoarea cererii depășește 200.000 lei.

Prin sentința nr....din 12.06.2015, Tribunalul București, Secția a V-a civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului Iași, reținând că, raportat la faptul că niciunul dintre pârâți nu are domiciliul în raza teritorială a acestei instanțe și la faptul că obiectul material al cererii, respectiv imobilul în litigiu, se află situat în județul Iași, competent material să soluționeze cauza este Tribunalul Iași, în cauză fiind incidente dispozițiile art. 107 și 112 NCPC.

Prin sentința nr.,,, din 08.12.2015, Tribunalul Iași, Secția I civilă a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Judecătoria Sector 3 București, a constatat ivit conflictul negativ de competență și a înaintat cauza la Înalta Curte de Casație și Justiție, reținând că singura instanță competentă teritorial pentru acțiunile având ca obiect stabilirea calității de moștenitor și anularea certificatului de moștenitor este, potrivit art. 118, art.129 alin. (2), art. 131 NCPC, instanța de la ultimul domiciliu al defunctei, în speță, Judecătoria Sector 3 București.

Soluționând conflictul de competență, Înalta Curte va stabili competența de soluționare a cauzei în favoarea:

- A. Tribunalului București, în temeiul art. 118 NCPC, coroborate cu dispozițiile art. 94 alin. (1) lit. k) NCPC, art. 99 alin. (2) NCPC;
- B. Tribunalului Iași, în temeiul dispozițiilor art. 107 și 112 NCPC;
- C. Judecătoria Sector 3 București, în temeiul art. 118 NCPC.

47 Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului X sub nr. 300/n/21.03.2022 reclamantul A a chemat în judecată pârâta Y S.A. solicitând obligarea acesteia la plata sumei de 25.000 lei reprezentând cheltuieli de judecată generate de litigiul din dosarul 100/n/15.06.2020 soluționat definitiv prin decizia curții de apel 10/14.05.2021, precum și obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată reprezentând taxă judiciară de timbru în sumă de 1355 lei și onorariu avocat din prezentul litigiu în sumă de 5.000 lei.

Prin întâmpinare pârâta a invocat excepția necompetenței materiale a tribunalului și a solicitat declinarea la Judecătoria Z, față de valoarea obiectului acțiunii.

Prin încheierea din data de 08.06.2022 tribunalul a respins excepția necompetenței materiale invocată de pârâta prin întâmpinare, motivând că aparține tribunalului competența materială de soluționare a cauzei întrucât aceasta este instanța care a soluționat primul litigiu în fond.

Prin sentința nr. 20/10.08.2022 tribunalul a admis acțiunea, a obligat pârâta la plata către reclamant a sumei de 25.000 lei, cu titlu de despăgubire și a respins cererea reclamantei privind obligarea pârâtei la plata cheltuielilor de judecată, în sumă totală de 6.355 lei.

Împotriva încheierii din data de 08.06.2022 și a sentinței nr. 20/10.08.2022 au formulat apel ambele părți.

Ce va decide Curtea de apel?

- A. va admite apelurile, va anula încheierea și sentința atacate și va trimite cauza Judecătoriei Z competentă material să soluționeze cauza;
- B. va respinge apelurile, ca nefondate;
- C. va respinge apelul formulat de apelantă-pârâta, va admite apelul formulat de apelantul-reclamant, va schimba în parte sentința atacată și va obliga pârâta la plata către reclamant a sumei de 6.355 lei, reprezentând cheltuieli de judecată efectuate la fond.

48 La data de 11.05.2015, Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 666 din C.proc.civ., cu privire la care a decis următoarele:

- A. a respins excepția de neconstituționalitate pe considerentul că executorul judecătoresc nu face parte din autoritatea judecătorească, iar activitatea sa se află sub coordonarea și controlul Ministerului Justiției;
- B. a admis excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că prin adoptarea unei soluții legislative similare cu cea declarată neconstituțională, s-a încălcat regula de principiu potrivit căreia respectarea jurisprudenței Curții Constituționale constituie una dintre valorile care caracterizează statul de drept, iar obligațiile constituționale care rezultă din jurisprudența sa circumscriu cadrul activității legislative viitoare;
- C. a respins excepția de neconstituționalitate, cu motivarea că competența executorului judecătoresc de a verifica dacă o hotărâre judecătorească constituie titlu executoriu se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului de a stabili regulile de procedură în materia executării silite.

49 Prin sentința nr. x din 31.05.2021 pronunțată de Tribunalul Constanța a fost respinsă acțiunea formulată de reclamanta Y ca neîntemeiată.

Împotriva acestei sentințe a formulat recurs reclamanta Y invocând nerespectarea regulilor de procedură a căror nerespectare atrage sancțiunea nulității, încălcarea autorității de lucru judecat a sentinței nr. z din 04.11.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, deși prin această sentință nu s-a rezolvat fondul cauzei, și aplicarea greșită a normelor de drept material, motive de casare prevăzute de dispozițiile art. 488 alin. 1 pct. 5, pct. 7 și pct. 8 Cod procedură civilă.

Prin decizia nr. xx din 15.09.2021 pronunțată de Curtea de Apel Constanța a fost respins ca nefondat recursul reclamantei, instanța de control judiciar reținând că toate motivele de casare invocate de recurentă sunt neîntemeiate.

La data de 28.09.2021, reclamanta a formulat cerere de revizuire împotriva acestei decizii, în baza dispozițiilor art. 509 alin. 1 pct. 8 Cod procedură civilă, invocând încălcarea autorității de lucru judecat a sentinței nr. z din 04.11.2020 pronunțată de Tribunalul Călărași, rămasă definitivă prin nerecurare.

Instanța investită cu soluționarea cererii de revizuire:

- A. va respinge cererea de revizuire reținând că autoritatea de lucru judecat a fost analizată de instanța de recurs;
- B. va respinge cererea de revizuire reținând că prin sentința pronunțată de Tribunalul Călărași nu s-a rezolvat fondul cauzei;
- C. va admite cererea de revizuire în măsura în care cele două hotărâri judecătorești sunt potrivnice și sunt pronunțate în aceeași pricină.

- 50 Prin acțiunea introdusă la Tribunalul Vaslui, reclamanta Z a solicitat, în contradictoriu cu pârâta Y, anularea contractului nr. y din 03.06.2019.
Prin sentința nr. x din 02.02.2021 pronunțată de Tribunalul Vaslui a fost respinsă în tot acțiunea formulată de reclamanta Z ca neîntemeiată.
Împotriva acestei sentințe a declarat apel reclamanta Z.
Intimata Y a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea apelului ca nefondat și apel incident împotriva considerentelor sentinței, arătând că, deși soluția pronunțată este corectă, considerentele acesteia cuprind erori factuale evidente.
Investită cu soluționarea apelurilor, Curtea de Apel Iași a respins apelul reclamantei ca nefondat, reținând că instanța de fond a soluționat în mod temeinic și legal cauza.
Curtea de Apel Iași a respins apelul incident:
- A. ca inadmisibil, având în vedere că apelul a fost formulat numai împotriva considerentelor sentinței pronunțate de instanța de fond, netinzând la schimbarea soluției;
 - B. ca rămas fără efect, având în vedere respingerea ca nefondat a apelului principal;
 - C. ca lipsit de interes, având în vedere că instanța de fond a respins în tot acțiunea formulată de reclamantă.
-